

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 90 Leu
Negyed évre . . 45 Leu
Egy hóra . . . 15 Leu
Hirdetés — Nyiltér
díjazás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil,
a
SZÉKELY HIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Horia, Cloșcă și Crișan
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Munkanélküliekért.

Kézdivásárhelyen is összeírták a munkanélkülieket.

Egyszázötven körül van a számuk. Illetve ennyin jelentkeztek a hatósági felszólításra.

De hányan lehetnek olyanok, akik szemérmességéből nem jelentek meg az összeírásnál.

Hányan és hányan vannak, akik hideg szobában, korgó gyomorral mennek a tél elé, akiknek gyenge ruházataiba belevág a hideg szél.

Ezeket kell kikutatni és a könyörtelenség meleg ruházatával betakargatni, meleg étellel ellátni a didergőket.

A hatóságnak nem áll erre elég anyagi erő, mozduljanak meg tehát egyesületeink: a Jótékony Nőegylet, a Ref. Nőszövetség, a Kath. Népszövetség, a Kath. Otthon, az ipartársulatok és együttesen indítsanak akciót az inasok felsegítésére.

Nem pénzadományról van szó.

Mindenki adjon egy keveset a kamarájából: lisztet, zsírt, burgonyát, hagymát stb., a nélkülözhető ruháiból pedig egy-egy ruhadarabot és akkor az összegyűlt sok kevésből legalább a téli hónapokra be lehet tömni sok éhes szájat, felítatni sok könnyes szemet, a sápadt, penész gyermek arcocskáira visszalopni az élet viruló rózsáit.

Az élet így könnyebben lesz elviselhető azok részére, akik fájó szemmel néznek a megcsendülő pénz csörögésére.

És csinálja meg az így felébredt társadalom esetleg a Népkonyhát, ahonnan jusson a szegények asztalára meleg ennivaló az elkövetkezendő téli zord napokban.

Örvendenénk, ha akadna egy kezdeményező, aki kezébe venné az ügyet és agilitásával megnyitná az emberi szívek tespedő zsilipjeit.

Induljon meg az élet vérkeringése az áldozatos emberi szíveken keresztül, hátha a lebunkozott szeretet újra megtanul járni, az összedobbanó emberi szívek melegsége napsugárt áraszt e hányavetett világ ködös arculatába.

Szülessen meg a Krisztus mindnyájunk vágyakozó lelkében.

Farkashegy.

Vajda-Voevod a kisebbségi kérdésről

A Curentul október 30-iki számában Romulus Dianu nagy interjú közöl Vajda-Voevoddal. Vajda többek között a kisebbségi kérdésről is nyilatkozott:

„Velünk szemben egy magyar front áll, melyet a nemeselek alkotnak, kik hatalmas kulturális hagyományokkal és a földbirtoklás jó tudásával rendelkeznek. A hely szíve az ő kezükben van, csupán földtulajdonukat redukáltuk. Erőszakkal, ebből következtethetően nem lehet elérni semmit. A felekezeti kérdés rendkívül komplikálja a kisebbségi politikánkat. Nézzem be holnap valamelyik ref. templomba. A keresztény egyházak demokratikus együttesében itt a legkülönbözőbb embereket fogja együtt látni, amint imádkoznak családi címereiknek történelmi kereteiben. Hallani fogja, mily szép karéneket rögtönöznek. Látni fogja, hogy a tökéletes renddel mennyire különböznek más egyházak népétől. Naivitás azt hinni, hogy ezeket az iskola útján elromanosítjuk. Hitüknek lényegét semmiféle abc. nem dönti meg, mi, románok azonban türelmeséggel egész magyar falvakat meg tudunk hódítani. Ez a probléma kulcsa. Szóval tehát nem boldogulunk. Felekezeti harccal még kevésbé, akkor hát hogyan? Nem adok választ, de felhívom, állapítsa meg ön saját maga a falvakban, hogy a magyarok úgy beszélnek románul, a mint románok, a románok úgy tudnak magyarul, mint a magyarok s mindennek ellenére soha egyetlen vegyes házasság köztük létre nem jön, viseletük nem változik és felekezeti téren semmiféle engedményeket nem tesznek. Ezek a fajok másképpen már nem harcolhatnak egymás ellen, mint csupán csak az idővel.

A székelyek dolgában nem is tehetünk okosabbat, mintha azt a politikát követjük, amit a magyarok követnek velünk szemben. Bánffy Dezső főispán volt Szolnok-Dobokában és Beszterce-Naszódban. Románokat alkalmazott a közigazgatásban. Úgyan ezt a módszert követtem én is a magyar jegyzőkkel szemben. Amikor elémerültek a nyelvviszálgatásról szóló jegyzőkönyvek, nem csaptam el egyet sem azért, mert hibásan írt egy s más mondatot, hiszen ha reájuk is kényszerítjük a nyelvet, érzelmeikkel mit kezdünk? Mire megyünk, ha a magyarok közül az ostobákat elromanosítjuk? Ha a székelyekkel szemben erőyes akciókat kezdünk, nem érünk el egyebet, mint azt, hogy felébresztjük bennük régi harcos emlékeiket. Azt azonban mondhatjuk, megengedjük iskoláitokat, azonban tartsátok el magatokat, mert nekünk a magunkéi számára sincsen. De, hogy elnyomjuk őket, az igazán nem tanácsos.

Arról is beszélt Vajda, hogy magyar időkben a románok ereje az intellektuális osztályoknak és a népnek szoros kapcsolata volt. Ez tartotta meg nemzetiségüket.

= A fegyverszünet emléke. November 11-én volt 13 éve annak, hogy megkötötték a fegyverszünetet. Ezt megünnepelte az egész ország. Városunkban istentiszteletek voltak és az iskolákban néhány órára szünetelt az előadás.

= Kamarai közgyűlés. A Marosvásárhelyi Iparkamara nov. 17-én tartja rendes ülését, melyen fontos tárgyak vannak napirenden.

Az élet regénytárából...

A babos ruha. — Így lett felesége a legnemesebb embernek a szegény, buza-virág-szemű szőke leány...

— A Székely Ujság számára írta: s.-é. —

Ez a történet ezelőtt harminchárom évvel játszódott le, illetve kezdődik úgy, ahogy alábbiakban leírom. Szinte kiment volna az eszemből, ha a halottak napján íróasztalom fiókjában rá nem akadok egy képeslapra, mely autósapkás, karsu, szőke asszonyt és magas, sportruhás barna férfit ábrázol az autó mellett állva.

Ez a gyönyörű szőke asszony, kire az ura a képen olyan ragyogó-szemmel, olyan boldog mosollyal néz, igazán kiérdemelte az Uristentől a boldogságát, hiszen szomorú sirhalmokon keresztül jutott hozzá...

Az 1898 év nyarát Baján töltöttem egy jó barátnőmnél. Mindennapi szórakozásunk az uszás volt. Ha a rövidebb utat választottuk az uszodához, egy szűk utcán kellett keresztül menni.

Egy szegényes ház előtti kis padon foszlott ruhás, tizenéves esztendő lányka ült, ölében egy csenevész, beteges gyermeket tartva.

Én, aki ma is el tudok gyönyörködni a szemek és hajak színeiben, csodálkozva álltam meg. Soha életemben olyan aranyosan fénylő szőke hajat és olyan nagy buza-zavirág színű szemeket nem láttam, mint annak a keskeny, fehérarcu, vékony termetű leánykának.

Mindennap ott lehetett látni a lánykát a gyermekkel és én mindennap arra mentem, hogy láthassam, megsimogathassam aranyos haját és néhány szem pralinét, egy-egy szelet csokoládét tegyek a kis gyermek kezébe.

Barátnőm bejárónője ismerte őket és elmondta, hogy kicsodák.

Az aranyhajú leányka és a beteges fiucska anyáról testvérek voltak. Édesanyjuk Erdélyből került Bajára, mint egy járásbíró-sági őrök felesége. Az őrök tüdővészben meghalt. Ott maradt a szegény özvegy a kisleányával.

Aztán az asszony beleszeretett egy jóképű asztalosba, akihez a szerencsétlen feleségül is ment.

Eleinte jól éltek. A férfi szépen keresett, dolgozott. — Később, mikor az asszony a kis fia születése után betegeskedni kezdett, a férfi teljesen elhanyagolta s ivásnak, züllésnek adta magát.

A kis család a legnagyobb nyomorba jutott. A férfi, ha részegen hazakerült, ki-nozta, verte a családját és a minden emberi érzésből kivetkőzött bestia a leánykát erkölcsstelen merényleteivel üldözte.

Meglátogattam őket. Azt a félórát sokáig nem felejtettem el. A csontig lesóványodott asszonyt, ahogy ott feküdt nagy izzó szemeivel, piros lázrózsákkal szép arcán, a nyomoruságos, tollszegény vánkoston. A nagy szegénység nyomait köröskörül a savanyu, betegszagu szobában.

— Orvost küldök! — mondtam az asszonynak és néhány koronát csuszattam a párnája alá.

Ujabb sajtókritika Molnár Róza képkiallításáról.

A mult számunkban röviden beszámoltunk a kézdivásárhelyi művészasszony, Molnár Róza szatmári sikeréről. Mindig öröm tölti el a lelkünket, ha székely zseni sikerét örökíthetjük meg a Székely Ujság hasábjain, mert ez a mi drága, magyar fajunknak élni-akarást, alkotásvágyát dokumentálja a legfényesebben.

Ime, Molnár Róza elment közülünk. Látni, dolgozni akart és tehetségének kifejlődését a saját patriáján kívüli impressziók izmosították és máma ennek az ifjú asszonynak a neve a legjobb márka a romániai festészet terén.

A szatmári képkiallításról a SZAMOS hasábjain dr. Krémerné Erdélyi Anna ír nagyon meleg kritikát s többek között az alábbi megállapításokat szögezi le a fiatal művészasszonyról:

„Molnár Róza a legfiatalabb generációból való. Ezt nemcsak képeiről, de önarcképeiről is megállapíthatjuk. Munkái egy par excellence expressionista festő művei. Míg Ziffer munkái a különböző művészi törekvések, mint a naturalista, expressionista, impressionista irányelvek összeolvadnak, de a művész egyéniségén keresztül szűrődve egy egyéni kifejezőmódhoz vezetnek, addig Molnár Róza természet-meglátása töretlenül expressionista.

Molnár Róza az expressionista elvek alapján az embert helyezi a kép középpontjába, az emberfötémájakinlódó, vergődő, egészen magárahagyatott ember. Még a tárgyakat is emberesíti néha azta benyomást teszi ránk egy-egy tájképe, mint egy küzdő gondolatokkal teli ember. Vidámság, öröm, vajmi kevés van ezekben a képekben, legtöbbjük egy fájo sikoltás a végtelenbe, amely a nyomorult, magára hagyott emberből fakadt. Egy-egy képe a maga tragikus egyszerűségében szinte szimbolikusan hat. „Gyermek, álarccal” című képére gondolok, ez a gyermek a ma gyermekét szimbolizálhatja, a Ma képe ez az ijedt, riadt gyermekarc, aki már sejti az élet szörnyűségeit, akire vigyorogva mered a gunyoros álarc — az élet.

Proletár-asszonya a maga egyszerűségében a Ma asszonyának mély tragikumát érzékelteti. Színkálaja egyszerű, letompított, nála a belső lelki élmény a fontos és ennek a visszaadására törekszik a legegyszerűbb eszközökkel. Önarcképei nyugtalan, ideges, mai embernek mutatják ezt a művésznőt, aki a Ma lelkét ismeri s akiben a

— Már nem kell orvos drága jó nagyságos asszony, inkább a papra van szükségem, — felelte.

— Papot is küldök. De nem szabad csüggedni. Imádkozzon, mert jó és kegyelmes a nagy Isten.

Utolsó szavamra — éppen mint egy végszóra a színpadon — belépett a szobába a részeg ember, az asztalos és kiabált eszevesztetten.

— Ne emlegessen itt senki Istent! Hol az Isten? Láta a nagysága? Ismeri? Én nem láttam, nem ismerem! A nagysága se láta, senki se láta, csak a bolondok dicsérik! — No, hát hol az az Isten, akit senki sem látott?

Hamar elkészöntem önnét. Sietve menekültem, hogy ne halljam a vadállat rettenetes szavait, meg a pálinkaszag is felkavarta a gyomromat, — ami csak úgy dült belőle.

Másnap elmentem egy orvossal. Szerencsére a férfi nem volt otthon. Megnézte az orvos és valami kis semmiséget — éppen csak, hogy írjon valamit — felírt az utolsó heteit élő asszonynak.

Megtudtam, hogy az asszony első férjének egy nagynénje lakik Szolnokon. Elkértem a címet és írtam neki. Kértem, hogy vegye magához a leánykát ebből a fertőből. Már az asszonynak mindegy minden — gondoltam, — de a leánykát meg kell menteni.

Hamar megérkezett a válasz. A nagyméni beteges, öreg asszony, ide nem jöhet, de a leányka oda mehet.

Közben — szerencsére — két napi vörheny után a kis fiut elvitte a jó Isten, kinek szent nevét nem volt szabad azon a nyomortanyán emlegetni. A gyermeket eltemettette a meglelet.

mai ember fájdalmai százszorosam rezonálnak.

Ha elgondolkozunk kicsit a dolgokon, könnyen megérthetjük, hogy az expressionista kifejezőmód nem véletlen s megfelel a mai ember érzésvilágának, gondolkörének.

Ma a rettenetes küzdés, az összeomlott ideálok, világnézetek romjain az embernek ugyszólván csak ez a kétségbeesett torzmosolya maradt, ez a réveteg, megkínzott, fájdalmas pillantása, amely az expressionista képekről reánk mered.

— **Szent Imre emlékezete a képzőben és gimnáziumban.** A kézdivásárhelyi r. kath. gimnázium és tanítóképző tanártestülete és ifjusága az intézet védőszentjének, Szt. Imrének dicsőítésére folyó hó 15-én este 8 órai kezdettel ünnepséget rendez.

Műsor:

1., Zsaszkovszky Szt. Imréről. Énekli a válogatott vegyeskar.

2., Imre diák. Mael Ferenc költeménye. Szavalja Koncz Antal II. oszt. tan.

3., A vadász és a nyul. Karvaly Viktortól. Előadja a vegyeskar.

4., Ünnepi beszédet mond dr. Boga Alajos igazg.

5., A hárfa Schuberttől. Énekli a vegyeskar.

6., Az Istennek nincs árnyéka. Mécs László költeménye. Szavalja Aczél Ferenc VI. t. növendék.

7., Gabrile Marie La cinquantaine Cello szóló. Előadja Paál József V. éves t. növendék. Zongorán kíséri Aczél Ferenc VI. éves t. növ.

8., Pogatsnik Guidó. Vegyeskari ének.

Az érdeklődő közönséget szívesen látja az intézet és tájékoztatásul közli, hogy belépti díj nincs, csak a program megváltása kötelező. Adományokat az iskola céljaira hálával fogad az intézet.

A pécskai cigánysoron...

A pécskai cigánysoron
Nagy a sirás-rivás,
A pécskai cigánysoron
Csödbe ment egy primás.
Ezüst botján támaszkodna
Mellette a vajda,
De nincs botja, lefoglalták
Azt is az adóba.

Vettem a leánykának egy olcsó, sötét-kék ruhát apró, fehér babokkal. És adtam utiköltséget. — Kikísértem az állomásra. A férfi tudta nélkül csináltuk.

Valami rémes volt végignézni, mikor az anya elbucsuzott a leánykától. Beszélni akart, de elfogta a köhögés. Mellehez kapott, nyitott szájjal kapkodott levegő után. Egyik kezével görcsösen kapaszkodott a leányka nyakába, Ugy szoritotta, mint egy vaspánt.

Ugy beszéltem a szívéhez, mint egy édes anya a beteg gyermekéhez. Megértette szegény, hogy ennek így kell lenni. A leányát mentsük meg a deliriosus embertől. Csak ennyit tudott kinyögni:

— Lelkem gyermekem, az Isten ne hagyjon el...

Az állomáson még egyszer megsimogattam aranyfényű haját. Meghagytam, legyen jó és vallásos. Imádkozzon édes anyjéért, hogy váltsa meg az Isten szenvedéseitől. En még pár hélig Baján leszek és naponta megnézem és a barátnöm küld, amit csak kíván. Nem hagyjuk el.

A nagy buzavirágszínű szemeket még sokáig magam előtt láttam, ahogy a vonat ablakából reám nézett utoljára a kis vézna leányka.

Tíz napra rá, ahogy a leányka elment, az édes anyját is eltemette a jótékony nőegylet.

Az én nyaralásom is befejeződött. Baját többé soha se láttam. Barátnöm férjét áthelyezték az aradi tanítóképzőhöz.

Megfakultak a bajai napok emlékei a kis, aranyos haju leánykával együtt... És az élet futott tovább...

(Bejejező része a jövő számban.)

Hangulatfioszlányok.

Sietve igyekszem a hegyi patakhöz érni, a melytől már csak egy kisebb erdei kaszáló választ el.

Alig teszek azonban néhány lépést a kaszálón, midőn észreveszem, hogy lábaimmal sok szép virágot taposok le. Óvatosan visszamegyek az erdőszelig s megkerülve a kaszálót, lepihenek a patak mellett, a mely különféle ták és bokrok árnyékában csobogva siet lefelé. A fák és bokrok összeölelkezve lugast képeznek a patak felett s hogy ölelésük tartós legyen, a különféle kuszónövények indái összekötve tartják az ágakat.

Tekintetem a napsütötte kaszálóra esik, a melyen millió fűszálat és mindenféle színben pompázó sok-sok virágot ringat a szellő. Fűszál, virág, békésen fér meg egymás mellett. Néha-néha egymáshoz ér, megcsókolja egymást s élvezi a nap éltető melegét egyenlő mértékben: tekintet nélkül színére, fájára.

A földön élő összes népek nemzeti színeit tudnám e virágok színeiből összeállítani. Miért nem tudnak a népek is egymás mellett békében élni; miért gyártják egymás ellen az öldöklő fegyvereket?

Vörösszínű pergament szárnyu szöcske peregrve pattan fel lábam mellett s felig ugorva, felig repülve igyekszik menekülni. Repülő ugrását eltévesztette s így egyenesen a patakba esik.

Egyet, kettőt még rug hosszú hátsó lábaival, de ezzel még beljebb kerül a vízbe s a következő pillanatban eltűnik — elkapta egy pisztráng. —

„Látod itt is van öldöklés” sugja egy hang. „Igen, itt is” vagom vissza, de nem faj és raj, testvér és testvér között.

Gondolataim ezzel tovább szövdnek. „Várjatok csak. Mi lesz, ha eljön az idő, a mikor nem lesz, a ki elsüsse a fegyvert, nem lesz, aki elvesse a bombát?”

Az a hang azonban kacagva vág vissza, — „Nekünk nem lesz már szükségünk arra, hogy más süsse el a fegyvert, hogy más vesse el a bombát. Van mas fegyver is: Valuta, deviza, tőzsde és arany; azzal „ők” egyedül is elvegzik a hőharmukat az eddiginél alaposabban. Ezzel a fegyverrel nemcsak ép, erős férfiakat lehet megölni, de meg lehet ölni a szoptató anyát csecsemőjével együtt.”

Kezem öklöbe szorul, de mit tehet öklöm „ők” ellen?

Ha a Megváltó most erre haladna és kérdésesre: „Quo Vadis Domine” azt válaszolná: eljöttem, hogy újból megfeszítessem magam — úgy lábai ele borulva kérném, hogy ezt ne tegye, de vegye kezébe az ostort, a mellyel annak idején kiostorozta Isten hajlekából az ott üzérkedőket, keresse ki „öket” és irgalom nélkül korbácsolja „öket” halálra.

Újból a víztükrét nézem, a melyre e pillanatban egy katica-bogárka esett.

Egy ugrással bokáig a vízben vagyok, öklöbeszorult kezem kinyilik és sietve találom ki tenyeremmel a hét fekete pontcskával díszített, piros hátú, hasznos bogárkát, a mely fáradhatatlanul es bámulatos meny-nyisgében pusztítja a levelek parazitáit s ezért értékes növényeink, kedves virágaink legbecsesebb oltalmazója, megmentője.

A szemben fekvő vágásban szakadatlanul szól a kakuk, a mögöttem elterülő sűrű őserdőben pedig mēlabus bugással par-ját hívja a vad galamb.

Egy az ágak között leskelődő szajkó kellemetlen, rikácsoló hangjával megszakítja gondolataimat. Nem is haragszom ezért reá, talán jobb így.

A harisnyát, cipőt meg kell szárítani s tovább kell menni; a vágásban nehezen dolgozó, elszámolásukra váró munkásokhoz. Id. Galatsik Vilmos.

Édesanyám kösse fel a kendőt...

Édesanyám pörge kalap
Legyen a fejébe,
Taxin menjen Szabóékhoz
A falu végébe.
Ugy hallottam, van a Szabónak
Egy eladó lánya,
Mondja meg, hogy elvenném ha
Van sok hozományja.

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

Politikai hetilap.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Nov.

14

1931.

— **Belmissziós nap.** Az elmúlt szerdán László Dezső kolozsvári belmissziós utazó titkár városunk ref. egyházközségét látogatta meg és egész nap az ifjuságnak, este pedig a felnőtteknek tartott előadásokat. Előadásainak alapigéjét Ezekiél próféta könyvéből idézte. A mai nyomoruságos helyzettel foglalkozott, melyet csak úgy tudunk elviselni, ha bízunk a jó Isten áldó bölcsességében, aki keresztülvezet a bajokon.

— **Katalin tea-estély.** A kereskedők a folyó évben Katalin napját egy a folyó hó 28-án a kör helyiségeiben rendezendő tea-estély keretében tartják meg. A vendégek szórakozásáról gondoskodnak, — de belépő díjat nem szednek.

— **Az új nagyajtai lelkész.** A nagyajtai ref. egyházközség Sándor András lelkész halálával megüresedett papi székbe választás mellőzésevel egyhangú határozattal Kolumbán Géza lelkészt hívta meg. Az új lelkész ünnepies beiktatása a múlt vasárnap volt.

— **Kultúrelőadások a Kath. Otthonban.** November 11-én, szerdán kezdődtek meg a Katholikus Otthonban a kultúrelőadások. Dr. Boga Alajos gimnáziumi igazgató előadásainak tárgya a következő volt: „Gazdasági rendszerek a legrégibb kortól napjainkig” Érdekes tárgy előadását a rabszolgaság intézményén kezdte és igen ügyes megvilágításban végigvezette a hallgatóit a mai kor szabad gazdálkodásáig. Dr. Török Ferenc orvos az alkatról s ezzel kapcsolatosan a különböző emberi sajátságokról beszélt figyelmes hallgatóinak. A szép számú közönség mindkét előadót lelkesen megtapsolta. Legközelebbi kultúrelőadás nov. 18-án, szerdán lesz, melyre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Jönnek a színészek.** Kézdivásárhely város területére négy magyar színházgató is kapott játsszási engedélyt. Ezek közül Bercy színházgató már e hó 24-én városunkba érkezik színtársulatával és megkezdí két hétre tervezett színi szezonját.

— **Tea-est az árvaház javára.** Az Erzsébet-árvaház dec. 5-ikén, szombaton este a Vigadó alsó termeiben tea-estét rendez, melyre ezuton is szívesen látják a város közönségét. Árváinkért cselekszünk jót, ha megjelenésünkkel elősegítjük a tea-est sikerét.

— **Városrendezési tervek.** Az intermár bizottság nagy városrendezési terveket dolgozott ki, melyek egyben sok köztisztasági problémát oldanak meg. Így felállítottak egy közegészségügyi és köztisztasági irodát, mely kataszterbe foglalja a város házait és utcáit. Erre még visszatérünk.

— **Kötőke.** Nov. 20-án, pénteken 8 órai kezdettel a ref. Nőszövetség színonyitót kötéke lesz a ref. bérpala tanácstermében. Műsor: 1. Felolvas dr. Török Andor, 2. Zongorázik 4 kére Tréger Ibolyka és Török Ibolyka, 3. Szavai Szabó Mancika (Ikafalva) 4. Énekel Mihály Jánosné, zongorán kíséri Szocs. Manó, hegedűn Ifj. Paál Elek, 5. Hegedű quartett: Hollanday Pál dr, Kulcsár Rudolf, Kovács József és Ifj. Paál Elek. Ezenkívül bibliamagyarázat és közének. Az est rendezői Solyom Ferencné Nagy Irén és Szakács Jánosné. Az estere szeretettel várnak mindenkit.

— **Városunk munkanélküliei.** A városi tanács a múlt héten kezdette meg a városi munkanélküliek összeírását. A mai napig százötvenen jelentkeztek.

— **Az ingyenutas egér büne.** Yates Citti illinoisi városban egy egér súlyos automobil szerencsétlenségnek lett az okozója. Egy Mrs. Kennelly nevű asszony két gyermekével autóra ment, az autóra azonban valahogy egy egér került. Utközben az egér az asszony vállára mászott s amikor az észrevette, nagyot sikoltva eleresztette a gép kormányát, amely nekiment egy fának. Az asszony és a két gyermek szörnyen haltak.

— **Karácsonyra üzembe lép az új vágóhid.** A vágóhídi munkálatok annyira előhaladtak, hogy december elejével már át is adható a városnak. Ha a gépek megérkeznek karácsonyra már üzembe is lép a vágóhid.

— **Egy kézdivásárhelyi ifju primiciája Rómában.** Amint a „Székely Ujság”-nak írják, Mindenszentek napján mutatta be első szentmise áldozatát (Primicia) dr. Dávid László Rómában. A törpe, nyurga fiura — mint gimnázistára — még élénken emlékezik városunkban. Hisz ide való fiu. Fia volt néhai Dávid János kereskedőnek, édes testvére dr. Vertán Jánosné. A gimnáziumi tanulmányait is Kézdivásárhelyen végezte és már akkor kiemelkedett tanulótársai közül éles eszével. A gimnáziumi tanulmányai elvégzése után a papi pályára lépett oly szerencsével, hogy a székely fiu, mint a római kollegium növendéke végezte el a theológiát, közben megszerezve a doktorátust is. Az új felszentelt áldozópap első szent miséjén, mint monoduktor résztvett az éppen Rómában időző Majláth G. Károly püspök is. Résztvettek azonban az új misés pap felszentelésén a két testvére: Zakariás Györgyné tanítónő és Dávid János marosvásárhelyi gyógyszerész.

— **Harmincegy pályázó a 300 leus harangozói állásra.** A kolozsvári unitárius templom harangozói állására, amely mindössze 300 leu havi fizetéssel és természetbeni lakással van dotálva, harmincegyen pályáztak. Szóval ez is mesebeli jólétnek tűnik fel a munkanélküliek számára.

— **Autóbalesetek.** A múlt szombaton éjszaka könnyen végzetessé válható autószerencsétlenség történt Sepsiszentgyörgy közelében. Magyar Árpád volt kézdivásárhelyi lakos, jelenleg Középpajtán lakó orgona készítő-mester Sepsiszentgyörgyről hazafelé tartott autóján Prekarszky Lajos nagyajtai sófferrel... Hídvég mellett a rossz híd miatt az autó egy négy méteres szakadékba zuhant és az autó teljesen összetört. Magyar Árpád az agyrázkodáson kívül súlyos sérüléseket szenvedett, a sóffer pedig könnyebb zúzódásokkal uszta meg a balesetet. — Kedden éjszaka Uzon közelében két teherautó ütközött össze. Az egyik autó sóffere sérült meg, ki eszméletlenül terült el a földön. Különböző súlyosabb sérülés nem történt.

— **Exportörök figyelmébe.** Akik Magyarországra és Ausztriába árukat exportáltak és árát az ottani újabb korlátozó rendelkezések miatt meg nem kaphatták, azok azonnal jelentsék az Iparkamaránál, amely átteszi a követeléseket az erre alakult bizottsághoz. Így hamarabb megkapható lesz a külföldi követelés. A betérjesztendő adatokra vonatkozólag szívesen nyújt felvilágosítást a Székely Ujság szerkesztősege.

— **Harminchat gyermeke van egy portugál gazdának.** Montiero Antonio portugál gazdának, aki a Lissabon melletti Feguerra faluban lakik, 36 gyermeke van. Három felesége volt. Az elsőből 18, a másodiktól 6, a harmadiktól 12 gyermeke született. Gyermekei közül csak négy a leány, 32 a fiu. Az apa most 59 éves.

— **Orvosi vizsgálat nélkül nem lesz házasság Lengyelországban.** Drákói házassági törvényjavaslatot készít elő a lengyel kormány, de nagyon szükségeset, amely egyik eszköze az emberiség testben és lélekben való megújulásának. A törvényjavaslat lényege az, hogy ezentul senki sem köthet házasságot, ha előzőleg nem kap orvosi bizonyítványt, hogy nem szenved tuberkulózisban, vérbaiban, vagy gyengeelműségben. Ha valamelyik pap orvosi bizonyítvány nélkül ad össze valakit, akkor a lelkész és a bűnös házaspár hét-hét évi fegyházbüntetést kap.

Irodalom.

Viszontlátás öröme. *)

Megjöttél

Ajkadon mosoly ült,
Halvány arcodon pir ömlött el
S az öröm tort ült gyermeked,
Csodás szemedben.
Hosszan, hallgatagon néztél rám,
De e tekintet többet mondott
Tengernyi ékes, cifra szónál.
Hirtelen zökkenéssel,
Karod nyakam köré fontad
S kis fejed mellemre hajtva:
Csendes zokogásba fult ajkadon a szó..
En pedig csak álltam, álltam,
S bár száz szó is tölult ajkamra,
Ujjongó örömtől-repeső szívem
Tulharsogta —
S szótlán áhitattal zártalak karomba...

(Brassó)

Gecse Sándor.

*) Miatvány a szerző megjelenő könyvéből.

Gecse Sándor verses kötete.

Az iparos társadalom egyik törekvő képzett tagjának, Gecse Sándornak a verses kötetét hagyja el legközelebb a sajtót. Gecse nevét többször láttuk a Brassói Lapok hasábjain egy-egy vers alatt és ezek a költemények egy mély érzésű, a vajudó élet vérző problémáit magasabb szempontból boncolgató lélek szépségeit tükrözik vissza. Amikor a vérző milliókról beszél, nem a proletár — milliókat érti, hanem érti azokat, akiket a hatalmi dolyf, a gyűlölködés taszított ki a megélhetés sáncai közül. Ennek is ad kifejezést, amikor a lelke a szeretet után sikolt és belekialt a sötétségbe:

„Ébredjete a gyűlölet, góg haláltfakasztó

Álmából!”

Hisz, amint a továbbiakban mondja:
szeretet nélkül sivár, üres az élet,
Csak a jót érdemes cselekedni —
s örömet, csak örömet szabad okozni..
Hisz rövidke lépés a mi életünk —
S minek egymást busítanunk?...

Gecse Sándor annak idején, mint betűszedő a Kézdivásárhelyi Könyvnyomda r. t. nyomdájában dolgozott két éven át, így vannak kortársai között, akik emlékeznek a szöke hajú, kedves modoru fiatalemberre.

Hej, azóta sok idő vihara tombolt el fejük felett, a fiatalember is elhagyta a fiatal szót, az élet megpaskolta őt is, mint sokunkat, állás nélkül maradt, a felesége betegen fekszik, azonban a sok csapás nem törte le energiáját, lelke szövirágait rimbe öltözteti s szerénységgel kopog az ajtókon.

A megjelenő könyv ára 40 leu lesz.

Ajánjuk olvasóink jóakaratu figyelmébe. (s).

Convocare.

Presedinția Comitetului școlar dela Gimnaziului de Stat din Târgul-Săcușesc, cu onoare convocă membrii Comitetului la adunarea generală ce se va ține în localul școlii (sala de gimnastică) în ziua de 22 Nov. ora 11 a. m. Dacă la data de mai sus nu se va întruni majoritatea membrilor, adunarea se va ține în Dumineca viitoare (29 Nov.) cu orice număr de membri.

Meghívó.

A Tg.-Săcușesc-i állami leánygimnázium mellett működő „Comitetul școlar” összes tagjait az 1931 Nov. 22. én délelőtt 11 órakor az intézet tornatermében tartandó közgyűlésre tisztelettel meghívja az elnökség.

Hogy a gyűlést azon okból, hogy a tagok többsége nincs jelen, a kitűzött időről el kellene halasztani, úgy az a következő vasárnap (Nov. 29. ikén 11 órakor) bármely létszámmal megtartatik.

Tg.-Săcușesc, 12 Nov. 1931.

Dr. V. Bidu
medic primar al spitalului
presedinte.M. Olteanu
dir. secretara.

Kiadó lakások:

4 külön bejáratu butorozott szoba kiadó.

Cim a kiadoban.

A Vasut-utcában 3 szoba, 1 konyha, pince, kamra, külön udvar, istálló, egyéb mellékhelyiségekkel kiadó.

Értekezhetni a Kovács-hírlapirodában

— A szovjet megszüntette a munkajegyeket. Az egész szovjet területen megindult a szabad fizetési forgalom és a szabadkereskedelem következtében főleg az élelmiszer árak és a ruhaneműek árai emelkednek rohamosan. Az európai sajtó azon a véleményen van, hogy a szovjet háborúra készülődik és azért igyekszik a belső helyzeten könnyíteni.

No. 43/1931.

Publicațiune.

Corporațiunea Generală a Meseriașilor din Târgul-Săcuș aduce la cunoștință publică, că **Primăria orașului Târgul-Săcuș**, ca instanță industrială I-a, prin deciziunea Nr. 4885/1931 (proc. verb. 803), la 10 Noembrie 1931 a transmis sfera de activității asupra Corporațiunei Generală a Meseriașilor din Târgul-Săcuș.

Cu această Corporațiunei Generală a Meseriașilor din Târgul-Săcuș cu dată de 11 Noembrie 1931 a început activitatea sa și oficial.

Localul oficial al Corporațiunei se află în localul Asoțiațiunei Mixte Industriale din Târgul-Săcuș.

Orele oficiale:

În fiecare Luni și Joi p. m. între orele 1—1/2 și în fiecare luni și Sâmbata seara între orele 1/2—7.

Totodată aduce la cunoștință publică, că pe baza dispozițiunii a Camerei de Comerț și Industrie din Târgu-Mureș, cererile de înregistrare a finanțelor pe seama industriștilor, le prăgătește Corporațiunea.

Toți meseriași ai orașului nostru sunt rugați, că în înțelesul art. 138 legii LVII din 1884 fie care dintre dânsi să plătească de urgență taxele de intrare și de membru în Cassa Corporațiunei, în orele oficiale.

Hirdetmény.

A kézdivásárhelyi Általános Ipartestület köztudomásra hozza, hogy a kézdivásárhelyi városi tanács, mint I-ső fokú Iparhatóság 4885/1931 (803 jkv.) számú végzésével 1931 november hó 10-én, a működési jogkört a Kézdivásárhelyi Általános Ipartestületre, mint iparhatóságra ruházta át.

Ezzel a Kézdivásárhelyi Általános Ipartestület 1931 november hó 11-től kezdődőleg működését hivatalosan megkezdette.

Az Ipartestület hivatalos helyisége a Vegyes Ipartársulat helyiségében van.

Hivatalos órák:

minden hét hétfő és csütörtök napjain d. u. 1—1/2 óráig és hétfő és szombat napokon este 1/2—7 óráig tartatnak.

E yben köztudomásra hozzuk, hogy a marosvásárhelyi Ipar és Kereskedelmi Kamara intézkedése folytán az iparosság részére a cégbejegyzési kéréseket az Ipartestület készíti el.

Felhívjuk városunk iparos polgárságát, hogy minden egyes iparos az 1884 évi XVII. t. c. 138 §-a alapján belépési és tagsági díjait hivatalos órák alatt az Ipartestület pénztárába fizesse be.

Dat Târgul-Săcuș, la 14 Noembr. 1931.
Lukács József Dr. Várhelyi Ödön
elnök. titkár.

No. 6 12803.—1930. exco.

Publicație de licitație

Subsemnatul portarel delegat prin această publică în baza deciziunii No. G. 18803/1930 a judecătoriei de mixtă Tg.-Săcuș în favoarea reclamantului Cassa de Păstrare din Tg.-Săcuș repr. prin adv. Dr. I. Diénes Jenő pentru încasarea creanței de 6700 Lei. și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 13 Decembrie 1931 orele 3 p. m. la fața locului în comuna Poian No. casei 441 apoi No. 345 și No. 331 unde se va vinde prin licitație publică judiciară 2 purceli albe, 1 mui. orz., 1 vacă sură, 1 scroafă cu 5 purceli, 1 vițel de un an alb, 1 st. lemne de foc, 1 vacă tărcată în valoarea de 12100 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Tg.-Săcuș, la 12 Noembrie. 1931.

St. Vântuș, portarel delegat

— **Mindennapi hazugságok kis tükré.**
A „Literary Digest” című amerikai folyóirat kis gyűjteményt közöl a leggyakoribb hazugságokról. Például:

Nem a pénzzel törődöm, hanem az elv bosszant.

Nem tudok nélkülülni.

Van szerencsém.

Foghuzás fájdalom nélkül.

A rendőrség már nyomában van a tettesnek.

Könyörtelenül ki fogom irtani a korrupciót.

Ötven éve vagyunk házasok és az egész idő alatt egy rossz szót sem hallottam a feleségemtől.

Valódi angol szöveg.

A mozi műsora.

November 15-én, vasárnap: „Annapolis” (a tenger hőséi).

Minden ország mozi közönségének vannak kedvencei. Németországban sok olyan tüsszal és örömmel fogadott filmstár van, akit Amerikában észre se vesznek, de Amerikában is működik számos mindkét nembeli filmművész, akikről Európában még talán nem is hallottunk. Ezek az amerikai „csikók” a fiatalok. Csupa ilyen nagytalentszerű fiatal új star segíti diadalra a vasárnap bemutatóra kerülő „Annapolis”-t, amely az amerikai tengerész kadétok vidám életét, kalandjait mutatja be szenzációs rendezésben. A film főszereplői: John Mack Brown, Hugh Allan és Jeanette Loff, kiknek neveivel forró siker kapcsán fogunk még találkozni.

November 22-én, — jövő vasárnap — a legszebb tárgy és zenéjű orosz film a „Varsói Citadella” kerül műsorra. A film főszereplője: Várkonyi Mihály saját bevallása szerint is élete legnagyobb sikerű alakítását nyújtja. A „Varsói Citadella” tele van melabus és harcias orosz dalokkal, az orosz népművészet legszebb gyöngyeivel. A kísérő zenéje pedig Rimsky Korsakow, Tschaikovsky és más orosz szerzőknek legszebb műveiből áll. (as—nő.)

A város hivatalos hirdetései

Primăria Comunei Urb. Târgul-Săcuș

No. 4812/1931.

Publicațiune.

Având în vedere ca licitație publică la 28 Octomvrie 1931 pentru arândarea cinematografului proprietate orașului Târgul-Săcuș în lipsa de oferte a rămas fără rezultat se aduce la cunoștință publică ca Primăria orașului Târgul-Săcuș ține a II-a licitație publică la 1 Decemvrie 1931 ora 11 a. m. în cabinetul primarului condițiunile vechi.

Târgul-Săcuș, la 3 Noembrie 1931.

Hirdetmény.

Arravaló tekintettel, hogy a városi mozgósínház bérletére 1931 október 28-ra kitűzött árverés, ajánlatok hiánya miatt eredménytelen maradt, a kézdivásárhelyi primária polgármesteri hivatalában 1931 december 1-én d. e. 11 órakor a régi feltételek mellett újabb árverés fog tartatni.

Târgul-Săcuș, la 3 Noembrie 1931.

Președ. Com. Int.:

(ss) Dr. V. Bidu

Secretar Gen.:

(ss) R. Cosma

No. 5072/1931.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință, publică, că primăria orașului Târgul-Săcuș ține la 10 Decemvrie 1931 în curtea gospodăriei orașului la ora 10 a. m. licitație publică orală pentru vinderea a 450 m³ scânduri de paltin cu prețul de strigare de 500 Lei de m³.

Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul de informațiuni al primăriei în orele oficiale.

Licitația se ține în conformitate cu dispozițiunile Art. 88-110 din Legea Contabilității publice.

Hirdetmény.

Köztudomásra hozzuk, hogy a városi tanács 1931 december 10 d. e. 10 órakor a város majorjában tartandó szóbeli nyilvános árverésen elad 450 m³ platánfa deszkát, köbméterenként 500 Lei kikiáltási árért.

Az árverési feltételek a városi tanács iktató iradójában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az árverésnél mérvadók a számviteli törvény 88-110 §§-ai.

Târgul-Săcuș, la 13 Noembrie 1931.

Președ. Com. Int. Dr. V. Bidu. Secretar Gen. R. Cosma.

No. 4834/1931.

Publicațiune de licitație.

Primăria orașului Târgul-Săcuș aduce la cunoștință publică că la 2 Decemvrie 1931 ora 10 a. m. ține licitație publică orală în cabinetul primarului pentru arândarea unui teren de 400 m² în pădurea Căpreana mai jos de locuința păduraru ui pe anul stâng al râului Slănic, pe 3 ani consecutivi cu consecutivi cu prețul de strigare 1500 Lei arândă anuală.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orele oficiale în biroul de informațiuni al primăriei Târgul-Săcuș.

Licitația se va ține în conformitate cu dispozițiunile art. 88—110 din legea contabilității.

Târgul-Săcuș, la 9 Noembrie 1931.

Președ. Com. Int.

(ss) Dr. V. Bidu.

Secretar Gen.:

(ss) R. Cosma.

Pentru conformitate: Rohan.

No. 5069/1931.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință publică că în conformitate cu dispozițiunile Art. 15 din legea electorală în decursul lunii Decemvrie a. c. se face revizuirea Anuală a listelor electorale. Oricare cetățean român care nu și-a pierdut dreptul de vot și a împlinit vârsta de 21 ani are dreptul să fie înscris pe listele electorale.

Pentru a nu se mai da loc la plângeri ulterioare când nu se mai pot face modificări în liste, atragem atențiunea tuturor cetățenilor români cu domiciliul permanent în acest oraș și împlinit vârsta de 21 de ani să se convingă personal în decursul lunii Decemvrie a. c. dacă sunt sau nu înscrisi în listele electorale care se pot vedea la primăria orașului în biroul registraturii în orele oficiale. Cei cari nu sunt înscrisi pot cere imediat înscrierea.

Hirdetmény.

Köztudomásra hozzuk, hogy a választási törvény 15-ik cikkének intézkedése alapján a választási listák 15-ik évi kiigazítási munkálatai I. évi December havában fognak megtörténni. Bármely román honpolgárnak, aki a választási jogát nem veszítette el és a 21 évet betöltötte, joga van a választási listákba való felvételre. Utolagosa panaszok elkerülése végett, figyelmeztetjük a Târgul-Săcuș városban állandó lakással bíró és 21 évet betöltött összes román honpolgárokat, hogy I. évi december hó folyamán személyesen győződjenek meg a városi tanács iktatóhivatalában hivatalos órák alatt megtekinthető választási listákból, hogy fel vannak-e véve vagy nem. Akik nincsenek nyomban kerbetik a felvételt.

Târgul-Săcuș, la 13 Noembrie 1931.

Președ. Com. Int.:

(ss) Dr. V. Bidu.

Secretar Gen.:

(ss) R. COSMA.

No. G. 18745/1930.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul portarel delegat prin această publică în baza deciziunii No. G. 18745/1930 a judecătoriei mixte Tg.-Săcuș în favoarea reclamantului Fejér Ferenc repr. prin avocatul Dr. I. Diénes Jenő pentru încasarea creanței de 2463 lei bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 25 Noembrie 1931 ora 3 p. m. la fața locului în comuna Brețcu Str. Vizire de cugav No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 pendulă, 1 mașina de cusut „Singer”, 1 oglindă, 1 conopea de lemn, 1 pat, 1 conopea, 1 masă, 1 ladă în valoarea de 4500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Târgul-Săcuș, la 10 Nov. 1931.

St. Vântuș, port. del.

Gyönyörű őszi női és férfikalapok

a KOVÁCS JÓZSEF kalapgyár üzletében Vasút-utca 26 szám alatt.

No. G. 16039—1931

Publicație de licitație.

Subsemnatul portarel delegat prin această publică în baza deciziunii No. G. 16039—1931, a judecătoriei mixte Tg.-Săcuș în favoarea reclamantului Cassa de Păstrare din Tg.-Săcuș repr. prin avocatul Dr. I. Diénes Jenő pentru în casarea creanței de 14.400 Lei bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 28 Nov. 1931 orele 3 p. m. la fața locului în Cernatul de jos casei No. 171 unde se va vinde prin licitație publică judiciară 2 cai, 1 sur, 1 negru, 2 vaci tărcate, 1 căruță cu oșii de fier vopsit negru în valoarea de 19.000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Tg.-Săcuș, 9 Octomvrie 1931.

Stefan Vântuș portarel delegat.

Hirdetéseket jutányosan közöl — a „Székely Újság,

Vegyileg tisztít és fest női- és férfi ruhákat, plissézozást különböző mintákban készít, posztókat ványol, fest és présel többféle minőségben, — női és férfi kiizzadt filz kalapokat tisztít anélkül, hogy formáját elveszítene, — legjutányosabb árban! **Bartos Boldizsár** TÂRGUL-SĂCUȘ — KÉZDIVÁSÁRHELY

Reprezentanți: „MORAVA” nyomda Târgul-Săcuș (Kézdivásárhely). 1931.